

„Ulciorul sfărîmat“ de Heinrich von Kleist, în interpretarea actorilor din Hamburg

Teatrul „Ernst Deutsch“ din Hamburg

Fidelitate față de text

Sosit în țara noastră în temeiul schimbului de reprezentații cu Teatrul Național din Cluj-Napoca, Teatrul „Ernst Deutsch“ din Hamburg a prezentat și publicului din Capitală cunoscuta piesă a clasicului german Heinrich von Kleist, *Ulciorul sfărîmat*.

Inițiată în 1951, de către Friedrich Schütter, sub denumirea de „Teatrul tânăr“, colectivul a reușit — așa cum am aflat din caietul-program al teatrului — într-un timp relativ scurt, datorită unui repertoriu de înaltă (fiută și calității spectacolelor, să se situeze printre primele dintre cele 17 teatre din Hamburg.

Semnată de Karl Paryla în colaborare cu Hans Timmermann, montarea se caracterizează prin fidelitate față de litera și, totodată, de spiritul textului. Imagini scenice de un realism viguros au reconstituit lumea comediei dramatice a lui Kleist, „îndrăznețul“ care, îndepărîndu-se de romantism, și-a întors fața către nesecatul izvor de inspirație — realitatea.

Tratat într-o lumină gravă, cu o tentă de asprime țărănească, holovănoasă, conflictul piesei — centrat pe personajul judeului plin de vicii și făcător de abuzuri — a dobîndit, dincolo de o atractivă culoare locală, o rezonanță perenă. Efortul judeului de a abate cursul dreptății s-a tradus scenic printr-un haz reținut, scrișnit, cu maximă concentrație în relevarea semnificațiilor criticii aduse de Kleist (pe un fundal de istorioară olandeză) stărilor din Prusia feudală. Ceea ce Kleist a învățat de la Sofocle, și anume, înfățișarea

trecutului ca o „violentă realitate“, a apărut convingător în spectacol. Jocul admirabil al lui Friedrich Schütter, forța cu care a caracterizat chipul judeului-făptaș Adam, a dat tonul întregii interpretări actricești. În dese-nul energie al personajului, în subtilitatea cu care a fost ridicată la dimensiuni simbolice imaginea hidoasă a puterii abuzive, am simțit valorile durabile ale piesei, implicarea ei în actualitate. Excelenta compoziție realizată de Annemarie Marks-Roeke, cu mijloace simple, dar convingătoare, a fost relevantă pentru caracterul martorei Frau Brigitte. Foarte bună a fost și Doris Masjos, în Frau Marthe Rull; actrița a reușit să susțină interesant, în chip colorat și vibrant, monolog-fluviu care constituie reclamația mamei, stăpîna faimosului ulcior sfărîmat.

Personaje vii, pitorești, savuroase au creionat și Jutta Wirschaz (Eva), Helmut Gentsch (Ruprecht), Walter Tschernich (Tümpel), Jürgen König (secretarul). Și în ipostaza de actor, Hans Timmermann și-a impus personalitatea, conferind judecătorului Walter marca distincției, dar și a inflexibilității arogante a omului trimis de sus să facă dreptate.

În sublinierea unei atmosfere specifice, de vechi, prăfuite, apăsătoare încăperi judecătorești, montarea a beneficiat de decorul sugestiv al lui Walter Dörfler.

Valeria Ducea